

سخنی با خوانندگان

حواس پرت و بی‌علاقه، و این موقعیت‌ها به چه عواملی بستگی دارد. طبعاً بخشی از این عوامل مربوط به شخص و شخصیت معلم است، و بخشی هم بیرونی است، مثل محتوا و فضا و غیره. تشریح این تفاوت می‌تواند برای دیگر همکاران جالب و آموزنده باشد.

از طرفی کتاب‌های درسی، حاوی مطالب و مفاهیمی‌اند که برخی از آن‌ها، به دانش و بینش بیشتری نیاز دارد و برای تفهیم آن، معلم باید به چنان دانش و بینشی مجهز باشد تا اگر روزی دستی در کلاسی بالا رفت و در ارتباط با آن پرسشی طرح شد معلم سر بلند برآید. درباره نکات فوق، هیچ‌کس بهتر از شما دبیران تاریخ نمی‌تواند راه‌گشایی کند.

رشد آموزش تاریخ، به مثابه مخزن و مرکزی است که این‌گونه پیام‌ها را عرضه می‌کند تا همکاران دیگر، از آن بهره‌مند شوند و خود نیز در نویسنده‌گی چیره‌دست شوند و پیخته‌تر. احتمالاً این آخرین شماره‌ای است که به سردبیری نگارنده منتشر می‌شود. بدین وسیله از خوانندگان و همکاران گرامی حلالیت می‌طلبم و محتاج دعای خیرتان هستم.

هنگامی که امور فنی هر شماره به جریان می‌افتد، نظیر حروف چینی مقالات، اسکن تصاویر و... و سپس آن‌ها را به همکار صفحه‌آرایی سپاریم، گاه پیش می‌آید که او در حین کار تماس می‌گیرد که مثلاً چهار صفحه اضافه آورده‌ام و ما ناچار می‌شویم از میان مطالب، آن را که حجمی برابر چهار صفحه دارد کنار بگذاریم و اگر موجود نبود، راه دیگری برای کاهش حجم بیابیم. گاه نیز برعکس، ممکن است اطلاع دهد که مثلاً یک صفحه کم آورده است و... این رفت و برگشت‌ها، موجب می‌شود، مقاله‌ای که تأیید شده و در آستانه چاپ بوده، کنار گذاشته شود و در انتظار شماره بعد بماند.

از خوانندگان و همکاران گرامی درخواست می‌کنم که ما را یاری رسانند. مجله به ویژه در چند زمینه، از نوشته‌های شما استقبال ویژه می‌کند: تجربیات تدریس، خاطرات معلمی و مقالات مرتبط با محتوای کتاب‌های درسی. هر معلمی چند سالی پس از تدریس، به تدریج تجربیاتی می‌اندوزد که در مراحل بعد، به کارش می‌آید و در آموزش و ارزش‌یابی و تعامل با فراگیران یاری‌اش می‌رسانند. درمی‌یابد که فراگیران چه هنگام فالگوشند و در چه زمانی

این شماره نیز همچون گذشته، حاوی مقالاتی در زمینه تاریخ ایران (پیش از اسلام، دوره اسلامی و معاصر) است. مقالات دریافتی ما در باب تاریخ عمومی جهان همیشه اندک است؛ بنابراین از همکاری‌هایی که در این زمینه علاقه و تخصصی دارند، درخواست می‌کنم دست به کار شوند و بنویسند، به ویژه که بخش‌های قابل توجهی از کتاب‌های درسی، به مباحث تاریخ عمومی، اعم از تاریخ قدیم و جدید و اخیر اروپا و نیز به چین و ما چین اختصاص دارد و جای کار بسیار.

در این شماره، در عین حال، بخش‌هایی را به گفت‌وگو، مقالات آموزشی و معرفی کتاب اختصاص داده‌ایم. همواره سعی‌مان این است که توازن و تناسبی در ارائه مقالات و مطالب هر شماره برقرار باشد و پرداختن به دوره‌ای از تاریخ، ما را از دوره‌های دیگر باز ندارد.

مدتی است در این اندیشه‌ایم که شماره‌ای را به «تاریخ اجتماعی» اختصاص دهیم، اما از شما چه پنهان، با وجود اعلان و تماس با صاحب‌نظران و همکاران، تاکنون مطالب چندانی فراهم نیامده است.